

temni so časi! Nazadnjaštvo prihaja v vladu! Edina pot je, da glasnejše poslanci proti nagodbi z Ogrsko. Cimprije pade ta vlada, tembolje za ljudstvo!

Pomiloščenje vojaških begunov. Kakor smo že poročali, je cesar ob priliki 60 letnega jubileja pomiloštil vse one, ki so se odtegnili vojaškim naborom ali pa so zamudili vojaške dolžnosti. Dotični odlok se glasi: 1. Vsem onim vojakom armade in vojne mornarice, ki se nahajajo v zaporu, ker se niso odzvali poklicu v vojaško službo ali ki so pobegnili (dezertirali) odpusti se dne 2. decembra vsaka nadaljna kazen. — 2. Vsem onim, ki so še v preiskavi zaradi take krivde, ki so jo zakrivali pred 2. decembrom, dalje oni, ki se kazensko šele zasledujejo, opusti se nadaljno postopanje in vsako kazen; tisti, ki še niso v preiskavi, pa se morajo v dobi od 2. decembra 1907 do 1. decembra 1909 osebno javiti prostovoljno politični ali vojaški oblasti na Avstrijskem. — 3. Dezertirjem, ki morajo za kazen naprej služiti, se to odpusti. — 4. Opustitev pa ne velja za one, ki so zakrivali hudodelstvo po § 6 z dne 28. junija 1890 in prestopke po § 4 zakona za Bozno ter Hercegovino. — 5. Vsi dezertirji pa izgubijo svoje šarže, ki so jih preje imeli. — 6. Vsem pomiloščenim vstaje se doba med tem časom, ko so se v evidenci vodili kot beguni, v službeno dobo. Zamujeno vojaško akt, vno in 8 tedensko službo pa morajo nadomestiti v teku splošne službene dobe. Zamujenih orožnih vaj ni treba nadomestiti. — To so glavne poteze velikodušnega cesarjevega pomiloščenja. Glavno je, da se dezertirji v teku 2 let pri oblasti oglasijo!

Dopisi.

Iz Lemberga. Slavno uredništvo! Vaš cenjeni list je že večkrat omenil, da bi bilo za nas spodnjo-štajerske kmete zelo potrebno, da se organiziramo in ustanovimo kmetijske podružnice. Tudi pri nas smo pričeli delati nato, da ustanovimo kmetijsko podružnico. V ta namen smo imeli zadnjo nedeljo oktobra kmetijsko zborovanje, na katerem se je našim kmetom razložilo namene in koristi kmetijske podružnice. Dogovorili smo se, da hočemo za več občin Šmarskega okraja ustanoviti podružnico v Lembergu in sklenili v kratkem večje zborovanje sklicati. Klerikalna stranka seveda z našim početjem ni zadovoljna, ako ravno je agrarni govornik na našem zborovanju naravnost povdajal, da kmetijska družba ne pozna nobene politike in da so v kmetijski podružnici vsi kmetje enaki, so-hi politično ene ali druge barve. Z edino klerikalcem lastnim „naydušenjem“ so začeli strankarji zoper naše početje šunati, češ da je kmetijska družba za Štajersko z sedežem v Gradcu „nemčurška“ in „brezverska“. Še bolj nas je iznenadilo, ko je eno zadnjih nedelj priromal k nam „oberjesuit“ Gomilšek, župnik na Medvedovem selu. Domači župnik in kaplan sta mu preskrbela precej ovac, katerim je po svoji navadi zopet zadnje kronice za njegova razna društva odvzel. Bil je takrat res jako pravicoluben; povedal nam je, da je namen „kmečke zveze“ le

pobirati pridno kronice, da bodo črnuhi pri prihodnjih volitvah imeli več denarjev za agitacijo in nam bodo temložje vsilili nam neljubega poslanca Korošca ali morda Gomilškega. Naenkrat pa je začel prav sladko in mastno opisovati koristi štajerske kmetijske družbe in nagovarjal navzoče, naj takoj plačajo vsak po 3 krono, češ da si ustanovijo podružnico na Sladki gori. Videti mi je bilo na prvi pogled, da je v tem še novinec, kajti primoran je bil vedno na papir gledati, na katerem je imel napisano to, kar je po ovinkih iz Lemberškega zborovanja ali pa mogoče iz „Štajerca“ zvedel. Priznal je tudi sam, da danes zato ni dovolj pripravljen in da hoče prihodnjič o teh zadevah še bolj podučiti biti. Oglasil se je nato neki klerikalni kmet in rekel, da se je vse to že mnogo boljše v Lembergu govorilo, kjer je bil tudi on (kmet) navzoč in da se mu je stvar tam dopadla, ne more pa videti, zakaj hočejo gospodje danes na Sladki gori podružnico ustanoviti. Nato mu seveda Gomilšek kakor tudi domači župnik po svoje raztolmačita, da hočejo Lemberžani „nemčurško“ in „protiversko“ podružnico ustanoviti, medtem ko bodejo na Sladki gori „narodno-slovensko pravo rimsko-katoliško“ (mogoče z popolnimi odpustki obdarovano) kmetijsko podružnico snovali. Povejte nam, Vi nemirni duh Gomilšek, kako se to strinja?! Kmetijska podružnica štajerske kmet. družbe bi bila v Lembergu pod vodstvom kmetov „nemčurška“ in „protiverska“, v četrte ure oddaljeni Sladki gori seveda pod vodstvom žegnanih gospodov pa „narodno-slovenska rimsko-katoliška“ itd. Mi vam pa odkrito srčno povemo, da Vi z Vašim počenjanjem hočete le stanovsko organizacijo kmeta onemogočiti. Milostljivega knezoškofa pa vprašamo, ali je dal Gomilška k sv. Petru za župnika ali okrajem Šmarje, Rogatec in Kozje za potovalnega učitelja nepotrebnih „Marijinih družb“ in „izobraževalnih društev“? Iz zanesljivih virov nam je znano, da g. Gomilšek večinoma po nedeljah po drugih farah leta. Milostljivi škof naj veli svojemu slugu, da naj pregleda zadnjih 10 števk „Slov. Gospodarja“ in naj mu o Gomilškovem delu poroča in prepričan bode, da pišemo resnico. Končno naj še omenimo, da se mi Lemberžani tudi od domačega župnika ne bomo pustili psovati, tudi ne ako bi bil slučajno — pijan, kar je seveda njegova navada. Glede ustanovljenja podružnice pa hočemo mirno čakati, kaj poreče osrednji odbor v Gradcu in upam, da je delal Gomilšek tokrat „rajtengo brez birta“.

Šmarje pri Jelšah. V nedeljo 17. t. m. vršilo se je v gostilni g. Mihaela Drobne kmečko zborovanje. Lepo število povabljenih kmetov in pa tudi več odličnih oseb se je vdeležilo tega zborovanja, kateri so pazljivo poslušali zanimivi govor kmetovalca g. Andreja Drocenik iz Kačjega dola. Njegov govor razvil se je obširno na to, kako bi se dalo zboljšati travnike skoz polago drinaže in gnojenjem z različnimi gnojili in tako povzdigneti kmečko dobrostanje; a glavni namen njegovega govora je pa bil ta, da bi se tudi v Šmarji ustanovila podružnica štajerske kmečke družbe. Želimo in upamo, da se bo to tudi v kratkem uresničilo!

Boj v zgorno-radgonskem okraju.

Znano je, da porabijo klerikalci v politični borbi vsa sredstva. Z divjo strastjo, kakor jo je videti edino pri pridigarjih strupenega sovraštva, razširjajo svoje nazore in blatijo svoje nasprotnike. Kako popolnoma izgine sleherni sled krščenstva in poštenosti v klerikalni stranki, dokazuje gausni, brezvestni boj proti naprednjaku g. Francu Wratschko v Zg. Radgoni.

Preglejmo celo zadevo! Klerikalci so imeli zgorno-radgonski okraj 7 let v svoji roki. Okroglo 2 let je bil načelnik učitelj Kocmut iz sv. Jurja, njegov namestnik pa grof Avernas (1 leto) ter dr. Gorički (4 leta). Prvaškega načelnika Kocmuta je deželni odbor zaradi zamerjenja odstavil; drugi ni bil več izvoljen in tretji je odložil svoj mandat iz posebnih vzrokov. Pri nadomestnih volitvah septembra l. 1890 je bil g. F. Wratschko s 14 glasovi za načelnika izvoljen. Po pre-

teku dveh let so bile zopet volitve razpisane. „Gospodar“ je že preje z gonjo proti g. Wratschko pričel; vsaka laž, vsako obrekovanje je bilo temu laži-katoliškemu listu dobro, da onemogoči Wratschkovo izvolitev. Ali pomagalo mu ni, kajti ljudstvo je vpoštovalo gospodarsko delo g. Wratschka in je bilo z njim izredno zadovoljno. In vkljub hujskanju politikujočih farjev ter njih ljubljence Ploja je bil g. Wratschko ednoglasno za načelnika izvoljen. Ker pa „Gospodar“ še ni ponehal z obrekovanjem, si je moral poizkati g. Wratschko pravico pred sodnijo.

Ko so zopet 3 leti minuli in so bile volitve iz novega razpisa, poskušali so klerikalci z drugimi, še gršimi sredstvi svojo srečo. Bil je takrat pri dr. Goričkemu neki advokatski kandidat Pihl, ki se ni sramoval nobene laži, da bi g. Wratschkota očrnil. Nahujškalo se je nekega hlapca Serschena, naj izpove, da ga je hotel g. Wratschko najeti, da naj nekega klerikalnega majerja ustrelji. Vsa tega nesramnega sklepa je bil g. Wratschko zaradi javnega nasilstva obtožen. Istotako sta ga naznanila prvaška dohtarja Glaser in Hribar iz Celja zaradi goljufije ter po § 303. S temi krivičnimi naznanili se je hotelo onemogočiti izvolitev g. Wratschka. Ali vse tožbe so končale s zmago g. Wratschkota. Klerikalci Serschen je bil obsojen na 4 mesece ječe, druge dve tožbi pa sta se ostavili. Pri volitvi pa je bil g. Wratschko tretjič ednoglasno za načelnika izvoljen, Farški „Gospodar“ pa je obrekoval nadalje.

Četrta volitev je končala istotako, izvršila se je pa veliko bolj mirno. Prišlo je do pete volitve. Klerikalci so osnovali neki „konzorci“, v katerem so imeli prvo besedo prvaki Veberič, Semlič in Borko. Podkupili so nekatere občinske predstojnike z denarjem in so bili ti pozneje v Mariboru obsojeni. Tudi ta goljufija ni pomagala, kajti g. Wratschko je bil zopet ednoglasno načelnikom izvoljen.

Prišlo je do šeste volitve, ki se je pred par tedni zgodila. V zadnjih 3 letih je pričel rogoliti župnik Kunc s svojimi drugimi farškimi podrepaniki. Deloval je pri vseh občinskih volitvah v fari in tako je bilo precej črnih občinskih predstojnikov izvoljenih. Tako je tudi pri okrajnih volitvah prišlo, da je bilo za naprednjake le 10, za črnuhe pa 14 občin. V tem času pa se je napravilo tudi prošnja, da naj se Zgornjo Radgono v trg preradgači. Cesar je to tudi potrdil. Ali medtem se je plazil deviškonedolžni hofrat Ploj po Dunaju in je znal prepričati, da ni prišlo poročilo o spremembi Zg. Radgone v trg pravčasno iz ministerstva. Občina pa ni počivala in tako je bil minister Bie nerth prisiljen, imenovati Zg. Radgono za trg. Zahteval je pa od g. Wratschkota, da se razpiše okrajne volitve po starem sistemu in priporočal, da naj se prvaška farška ter napredna stranka združita, kar bi bilo v blagor celenu okraja. Prvi zahtevi je g. Wratschko takoj ustrelel, ker je že pred letom izjavil, da noče ostati več načelnik. Odklonilo se pa je kompromis s klerikalci, kajti z lažniki in obrekovalci se nikdo družiti ne more. Ker se je pa g. Wratschkota vendar še nadlegovalo, da naj se udeleži volitev, poizkusil je pripraviti sporazumljenje. V tem času je prišel preje imenovani Veberič k g. Wratschkotu. Le-ta je prvemu priporočal kompromis, katerega je minister želel. Veberič je obljubil, da bode stvar svojim prvaki prijeteljem naznanil in 12. avgusta bi imela z Wratschkotom skupaj priti. Zadnji pa je nato pozabil in ni prišel. Tako ni z Veberičem nobene besede o volitvah več izpregovoril. In zdaj nakrat se je napravilo naznanilo, da je hotel Wratschko Veberiča s „fufcigarjem“ podkupiti. Vsak pametni človek vidi, kam pes tace molit! Priče so dokazale, da je Veberič smrtni sovražnik g. Wratschkota, da je nadalje sam izjavil, da se hoče nad Wratschkom maščevati, Veberičev glas bi g. Wratschkotu nič ne pomagal. Ali vkljub temu je klerikalni Veberič prisegel in Wratschko je bil obsojen. Mi ne trdimo, da je Veberič po krivem prisegel, ker tega dokazati ne moremo. Ali mi pravimo, da je sodnija tako sodila, kakor bi noben človek tega ne pričakoval. In zato teče tožba naprej! In zdaj premislimo: Minister je nasvetoval

Enkrat morava vse povedati, in če se to preje zgodi, je še bolj. Jaz ne odneham, to rečem. Kajti zakaj naj bi postala midva nesrečna, ako sta se sprla enkrat najina očeta? Ko bi se vsaj vedlo, kaj sta imela? Ali noben človek tega ne pove. To je župnikovo delo. — »Bodi vesel,« odgovorila Rozika tiho, »morda si srečnejši.« — »Srečnejši? Ne! Ako se zaradi česar trpi, se mora vendar vedeti, zakaj. In jaz ne verujem, da je tako hudo.« — Roziki je padlo v glavo, da mu vse pove. Ali končno se je premagala, objela ljubčka in rekla: »Daj mi poljub!« In ko je to storil, malo začuden vsled njenega žalostnega pogleda, prosila je: »Se enkrat in še enkrat.« — Prestrašen je stisnil Toni Roziko k sebi in jo vprašal: »Moja Rozi, kaj pa ti je nakrat, ti si tako žalostna?« — In zdaj je prišla njegovo roko ter rekla: »Prosim sem te za te tri poljube, kajti morda bodejo zadnji, katere dobim od tebe. In zato sem hotela ravno tri, kakor se pri molitvi napravi tri križe, predno se reče »amen.« Kajti zdaj, Toni, pride ljubezen na poizkušnjo. Najbolje je, da ti vse sama povem. Jaz vem, kako je nastalo sovraštvo med mojim in tvojim očetom. Ne branim svojega očeta, ali tvoj je pač še bolj kriv. In vidiš, Toni, jaz vem da ljubiš svojega očeta. Ali imaš tudi ljubezni do mene, da ti smem vse povedati?« — »Povej, Rozi,« je rekel Toni, »ti si edina, ki mi sme vse povedati.«

In Rozika je povedala, kar ji je par ur preje stara Agata sporočila.

(Naprej prihodnjič.)

g. Wratschkotu kompromis in ker je ta to priporočal, je bil obsojen. Potemtakem je tudi minister nekaj kaznivega storil! Veberičeva prisega pa bođe povod nadaljnjemu postopanju. In vse pride na solnce!

Ze enkrat so g. Wratschkota po nedolžnem v ječo spravili. Bilo je to leta 1879, ko je bil Wratschko v Celju na 3 mesece ječe obsojen, ker sta dve priči napačno izpovedali. Wratschko je preстал kazni, potem pa ni dal miru in je bil pred sodnijo pri ponovljeni razpravi popolnoma oproščen. Tako se igrajo črnuhi s prisego!!!

Sedemnajst let je bil g. Wratschko okrajni načelnik in kar je storil, to je dobro. Samo fantično faršeto ga je sovražilo in ga še sovraži. Mož pa je osivel v službi za ljudstvo! Zidale so se ceste, dajale subvencije, doklade se niso zvišale in malo okrajev ima tako nizkih doklad kakor ta. Jekleni, delavni mož je bil Wratschko, mož na svojem mestu, ki se ni dal prestrašiti in upogniti! Čast mu i zanaprej!

Klerikalna gonja pa bođe divjala tudi v bodoče. Ali — vremeza se bodo zjasnila!

Novice.

Drugi natis našega kmetkega koledarja je ravnokar izšel. Vsi tisti, ki so se torej že naročili, dobijo zdaj v par dneh koledarje. Kdor se pa še ni naročil, stori naj to nemudoma, kajti na ta način si zasiguri gotovo koledar. Kakor že povedano, stane 1 koledar na 112 straneh le 30 krajcarjev, s poštnino pa 5 krajcarjev več. Nekaj koledarjev smo napravili trdo vezanih in stanejo ti 40, s poštnino 45 krajcarjev. Kdor proda 10 koledarjev, dobi 1 zastoj. Opczarjamo še enkrat vse somišljenike in prijatelje našega koledarja, da ga naročijo, kajti toliko lepega, koristnega in zabavnega berila za tako mali denar ni dobiti nikjer drugje. Torej na delo!

Naši shodi. Naznanili smo že, da hočemo zimski čas za prirejanje podučnih, gospodarskih in političnih shodov porabiti. Opczarjamo na to somišljenike. Kjer si naši pristaši želijo taki shod, naj nam to naznanijo. Preskrbeli bodemo toliko shodov, kolikor bode mogoče. Torej na delo za napredno stranko!

Iz Spodnje-Stajerskega.

„Stajerc“ na prižnici. Zopet enkrat je prišel naš list na prižnico. V nedeljo, 17. t. m. je čital „Stajerca“ župnik Gomilšek iz sv. Petra nad Medvedovim selom raz prižnice pred vsemi ljudmi. Ni mu bilo prav, da smo ga v 45 šte. malo okrtali. „Stajerc“ torej na prižnici, — dobro! „Brezverake“ stvari vendar ne bode in ne sme katoliški duhovnik na prižnico prinašati. Torej je laž, da bi bil „Stajerc“ brezverski list. Nasprotno: „Stajerc“ je tako pobožen list, da se ga pričena čitati raz prižnic. Pametno je to, fajmošter iz Sv. Petra! Ako pa mislite, da nas bodete s tem zatrli in premagali, se pač grozno motite. Od vaših mirnih ovac, od vrlih kmetov iz vaše fare, smo dobili to-le pismo: „Dragi „Stajerc!“ Kakor pomaga šiba pri malopridnih otrocih, tako pomaga krtača tvoja pri marsikateremu duhovniku! Dragi „Stajerc“, ti si se našemu g. župniku G. zelo priljubil, da te je celo v nedeljo 17. t. m. pred vsem ljudstvom raz prižnice čital in to baje zato, ker si ga ti v št. 45. okrtal. Mi smo te že itak zelo radi čitali, ker si napreden list, ali odslej te bomo še v veliko večji meri spoštovali, ker te g. župnik tudi spoštuje, da te celo v cerkvi čita. Toraj zavedni Stpeterčani gremo vsi na delo za napredni list, za „Stajerca!“ — Stpeterčani.“ — Kaj pravite k temu, župnik? Hvala, da agitate za nas!

Poličanski „kostrun-birt“ obsojen! Poročali smo svoj čas o svinjskih klobasah klerikalnega „kostrun-birta“ F. Gajškega. Kakor znano, je izdeloval Gajšek te klobasice iz mesa krepanih, na živinski krugi poginjenih živali in je na vse mogoče načine sleparil oblast ter ljudi. V odgovor na naše članke je prišla potem notica v listu vseh sleparjev „Slov. Gospodarju“. Tam se je bahal Gajšek, da dela že leta dolgo za geslo „vse za vero, dom in cesarja“. Na to nesramnost smo klerikalnemu predizrežu po nosu potokli in povedali, kako je sleparil pri hranilnicah, ro-

manju in s krepano živaljo. Orožniki so pričeli stvar tudi preiskavati. Gajšku je bilo to neprijetno in naznanil je vsled tega v družbi s svojo hčerko Ano orožnika popolnoma po krivem. Za vse te svoje lumparije je prišel Gajšek na obtožno klop. 20. nov. je bil pred slov. bistriško sodnijo obsojen na 6 tednov zapora, 200 K globe, 91 K za meso in vse troške. Njegova Ana pa je bila obsojena na 100 K globe, oziroma 10 dni zapora. S tem je stvar končana! Mi želimo, da bi se „kostrun-birta“ v zaporu s tistimi klobasami furalo, s katerimi je on ljudi in svojega župnika sleparil. Razvidno pa je iz te cele zadeve, da je po navadi tisti največji lopov, ki najbolj terojalsko oči proti nebu obrača. „Elhos“ in klerikalna stranka sploh pa naj bodeta ponosna na svojega „kostrun-birta“. Hahaha!

Kaplan Peter Gorjup v Brežicah se je nalezl v zadnjem času političnega duha. Pred kratkem je med veroukom nekega razreda ljudske šole otrokom o dobrem in slabem časopisju predaval. Rekel je, da je greh, ako se čita gotove napredne liste in priporočal farške zakotne „cajtunge“. Glej, glej! Od kedaj pa spada ta „znanost“ v učni načrt ljudskih šol? Ali bi ne bilo bolje, da se priučijo deci raje dostojno obnašanje na cesti? Izbiro časnikov si pridržijo stariši za-se. In stariši bodejo tudi kaplanu dokazali, da nima vtikati svoj nos v zadeve, ki ga nič ne brigajo.

Iz Kalobija se sliši vedno bolj čudne novice o tamošnjemu župniku Kostanjevcu. Gré se za nekega otroka, za katerega je župnik pozabil skrbeti, vkljub temu, da bito storiti moral. Spomladi letošnjega leta je prišla namreč župnikova kuharica v sosedno vas in porodila tam otroka. Dete so dali neki viničarici ter obljubili, da se bode zanj plačevalo. 14 dni po porodu je kuharica zopet odpotovala. Ali od tega časa naprej ne dobi viničarica nobenega vinarja več. Vprašamo: Kdo je oče otroka? Kdo je jeroč? Zakaj se ne plača revni viničarici tiste kronice? Župnik Kostanjevec, vèn z besedo! Drugače bodete soodgovorni, da „vera peša“.

Mariborski okrajni zastop, v katerem so zadnjič naprednjaki zmagali, si je izvolil za načelnika g. dr. J. Schmidlerer, za namestnika pa g. J. Bancelari. V odbor pa so bili izvoljeni gg.: dr. Kornfeld, dr. Krenn, P. Kammerer, župan V. Schäffer, J. Bancelari in Joh. Kammerer. Naprej v pridnem delu za ljudstvo!

Lastno pošto so uresničili v Studencih pri Mariboru.

Podpore kmetom. Za ptujsko-rogaško-ormuški okraj se je dovolilo po umjih prizadetim posestnikom skupne podpore v znesku 240.000 kron, torej skoraj četrtilijona kron.

Mariborska perota prične 2. dec. svoje zasedanje. Občezani so: 2. dec.: Jos. Fröschler (uboj), Jos. Tacer (rop); 3. dec.: Jurij Dornig (ženomorilec iz Hoč), Treza Žnidar (požig); 4. in 5. dec.: Urša Dvoršak, in Al. Pirsch (požig in goljufija); 6. dec. F. Petrovič, F. Zimmerleit in J. Kikl (tatvina); nadalje W. Stark (goljufija), Marija Jeza (detomor), Al. Srgar (požig), Kranjc (uboj).

Požar. V Šuštanju je pogorela hiša posestnice Britovšek. Prebivalci so komaj življenje rešili.

Ustrelil se je na Tirolskem šmarski fant Stör. Baje se je sprl z ljubico.

Zblaznel je bivši nadzornik južne željeznice pl. Schmuck. Kakor znano, je bil Schmuck proti delavcem brezobziren do skrajnosti. Bil je tudi v zvezi z obrekovalci župana Orniča. Morda se je nesrečnežu že takrat mešalo.

Zaprli so v Mariboru pisarja Ferd. Schriebl zaradi raznih sleparij. Ietotako sedi v preizkovalnem zaporu manšetar Rokavec.

Obesil se je penzionist g. Kramberger v Mariboru

Izgubil je pri zadnjem letnem sejmu v Ptuju neki neznanec cekar, v katerem je bila 1 kmetaka ura, 1 motika, kos usnja itd. Kdor je to izgubil, naj se naznani pri mestni policiji v Ptuj.

Umrl je nadučitelj v pokouju g. Vincenc Kotzmuth iz Hajdine. Bil je izvrstni, plemeniti mož. Zemljica naj mu bode lahka!

Ropar. Preteklo nedeljo se je privlekel iz gozda k posestniku Čepelu v Škofjevski mešetar F. Liposhek iz Oplotnic. Pravil je, da mu je

pognal neki neznanec kroglo v prsa, ga oropal in vrgel iz voza. Orožniki iščejo zločinca.

Vlak je povozil pri Poličanah delavca Matijo Žuidar. Bil je takoj mrtev.

Iz Koroškega.

Klerikalna predrznost. Kakor znano, so si poneumjeni volilci izvolili kaplana Walcherja za državnega poslanca. Walcher ima vse sposobnosti za pravega — črnha. Spretno zna rabiti laž, obrekovanje, psovanje in kar mu ne dopade, kar se ne strinja z njegovimi črnimi nazori, to proklinja. V zadnjem času so imeli koroški klerikalci prav slabe čase. Mislili so namreč, da se jim bodejo tudi c. k. sodniki pripognili in pokorili ter da bodejo potem nekaznovano lahko svoje lumparije uganjali. Zdaj pa so porotniki v par slučajih klerikalne zločince obsodili. To je kaplana Walcherja tako razburilo, da je vrgel vsem porotnikom nesramno psovko v obraz. V neki interpelaciji je namreč doslovno dejal: „Na Koroškem vporabljeni porotniki so ali duševno popolnoma nezmožni ali brez vsake pravne resnosti ali pa zaradi obeh teh pomanjkljavev za porotniško službo popolnoma nezmožni.“ — Ali razumete? Walcher, ta rumeni kljun, ta kaplanček, si upa vse koroške porotnike nesramno žaliti, češ da so neumni in pravno ničvedni! Ni čuda, da je šel vihar skozi vrste koroških porotnikov, ki so se zbrali v Celovcu in ki zahtevajo od ministra zadoščenje za to farško psovko. In s takimi ljudmi se družijo tudi prvaško-klerikalni mogočniki. Kadar se jim ljudstvo ukloni in jim pete liže, takrat pravijo, da je to „dobro naše ljudstvo“; kadar pa prične to ljudstvo z lastnimi možganami misliti, takrat mu pljune ta ali oni farški fantalin v obraz. Fej čez tako postopanje! Ali ljudstvo postaja vedno pametnejše in odvrlo bode kmalu farško nadvlado. V to pomozi Bog!

Shod v Galiciji se je vršil predzadnjo nedeljo pri precej dobri udeležbi. Marljivi potovalni učitelj g. Schumy je predaval o živinoreji, gnojenju itd. Poslušalci so mu živahno odpravili. Naprej v gospodarskem delu!

Grozna smrt. Na duhu bolani sin gostilničarke „zur Krone“ v Velikovu si je zažgal obleko. Predno je prišla pomoč, je dobil nesrečnež že take rane, da je kmalu potem umrl.

Pogorelo je poslopje za krmo posestnika Huberja v Tresdorfu. Ogenj je napravil za 3000 K škode. Nastal je baje vsled nepredvidnega kadenja nekega hlapca.

Utonila je 10 letna hčerka izdelovalca sodavice g. F. Hartlieba v Belamostu v tamošnjem potoku. Doslej se ne vè, kako se je nesreča zgodila.

Postenjak. Hlapec Franc Pingist v Feldkirchenu je najdel na cesti zavoj, v katerem sta bili 2 hranilnični knjiži ter svota 1890 K. Pošteni najditelj je vse občini izročil. Zaboje je zgubil gospodar Scheiber iz sv. Ulrika, ki je postenjak 10% nagrade izplačal.

Še en postenjak. V Špitalu je našel hlapec Martin na cesti 4000 K, zaviti v ruto. Izročil jih je takoj svojemu gospodarju.

Ustrelil se je v Staremdvoru mesar Julij Ferstl. Vzrok samomora je neznan.

Roparski napad. Predzadnjo sredo so napadli trije lopovi nekega akordanta v Felkenstajnu, ki je imel par tiroč kron za izplačanje delavcev pri sebi; potresli so mu popra v oči ter mu potem denar oropali. Zločincev še nimajo.

Po svetu.

Potres v Karatagu. Listi poročajo: Potres je mesto Karatag popolnoma uničil. Vseh 1200 hiš je razrušenih. Od 4000 prebivalcev se jih je rešilo le 200, vsi drugi so mrtvi.

Kako postaneš svoj lastni oče? Neki delavec v Gradcu je imel pred leti ljubico; dobila sta otroka, ali pozneje sta šla eden od drugega. Desetletja so minula in delavec je že vse pozabil. Nakrat se seznani z mlado deklico, ki mu je dopadla in s katero se je tudi oženil. Dobil je z njo otroka. Ali nakrat se je izvedlo, da je bila njegova žena — njegova hčerka iz časa prve ljubezni. Mož se je imel pred sodnijo zagovarjati, al bil je oproščen, ker se je vse to le po naključju zgodilo.